

59 ríkinu, sem ráðgjafinn fyrir Ísland hefur sent mjer með brjefi 24. marz þ. á., en um-
20. maí. burðarbrjef þetta hefur inni að halda ýmsar nákvæmari upplýsingar um lögum á flösk-
um þeim, sem erfðaprinsinn af Monaco hefur kastað í Golfstrauminn, og skal jeg þjón-
ustusamlega skora á yður, að leggja fyrir lögreglustjórana í ömtum (amti) yðar, að gjöra
almenningi aðalatriðin í þessu umburðarbrjefi kunn á þann hátt, sem yður þykir bezt
við eiga.

60 Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir vesturamtinu um sveitfesti Ragn-
24. maí. hildar Vigfúsdóttur. — Hreppsnefndin í Helgafellshreppi hefur með brjefi dagsettu 11.
janúar þ. á. skotið til landshöfðingja úrskurði vesturamtsins frá 17. nóv. f. á., er felldi
úr gildi úrskurð sýslumannsins í Snæfellsnessýslu dagsettan 9. október f. á., en með
þessum úrskurði sýslumannsins var ákveðið, að ekkjan Ragnhildur Vigfúsdóttir ætti sveit
í Eyrarhreppi. Af skjölum málsins sjest, að nefnd Ragnhildur fluttist vorið 1875 frá
Rimabæ í Eyrarsveit að Berserkjakrauni í Helgafellssveit til sonar síns Jóhannesar og var hjá
honum uns hann dó sumarið 1884, fór hún þá til ekkju hans Steinunnar Jónsdóttur og
hefur dvalið hjá henni síðan. Haustið 1884 var að vísu gerð aðsjón á bjargræði fyrstjéðrar
Steinunnar, og þaræð það virtist ónógt var henni veittur 18 kr. styrkur af sveitarsjóði, en
einsog amtið hefur ljóslega sýnt getur þessi styrkur ekki álitist veittur optnefndri Ragn-
hildi, sem þannig hefur dvalið yfir 10 ár í Helgafellssveit, án þess á þeim tíma að hafa
þegið nokkurn sveitarstyrk. Úrskurður amtsins ber því að standa óraskaður.

Í forföllum landshöfðingja.

Jón Pjetursson.

61 Brjef landshöfðingja til söfnunarsjóðsins í Reykjavík um hlunnindi samkvæmt
25. maí. tilskipun 5. jan. 1874 fyrir söfnunarsjóðinn í Reykjavík. — Eptir að bónaibrjef yðar,
dagsett 5. janúar þ. á um hlunnindi samkvæmt tilskipun 5. janúar 1874 fyrir «Söfnun-
arsjóðinn í Reykjavík» hefur verið borið upp fyrir ráðgjafanum, veiti jeg sjóði þessum
hlunnindi þau, er getur um í nefndri tilskipun, 1. og 3. tölulið, um 5 ára tímabil, er
teljist frá 11. júní þ. á., þó með þeim skilyrðum: að ábyrgð sú, sem stofnendur sjóðsins
hafa tekizt á hendur með 2. gr. samþykktar 7. nóvbr. 1885, skerðist ekki; að ákvarðan-

prófessor í Parísarborg hafa kastað í Golfstrauminn, rækju við stendur Danmerkur, að þær þá verði
teknar upp með nauðsynlegri varkárni og að sömuleiðis skjöl þau, sem í þeim eru, verði send annað
hvort utanríkisstjórninni í Parísarborg eða erfðaprinsinum af Monaco, og að þeim verði látin fylgja
skýrsla um, hvaða dag og hvar flöskurnar hafi fundizt og hvernig þær þá hafi verið á sig komnar.

Að því er snertir lögum á flöskum þessum, hefur dómsmálastjórnin fengið þessar upplýsingar:
Í Golfstrauminn hefur verið kastað flöskum eða hylkjum með þrennskunar lagi:

1, 10 koparkúlum, 30 centimeter (hjerumbil 1 fet danskt) að þvermáli; hver kúla samanstend-
ur af tveim hálfkúlum, sem eru skrúfaðar saman í „kantsjuk“, sem skotið er inn á milli, með skrúf-
nögglum, sem finnandi strax tekur eptir, svo hann á hægt með að opna kúluna.

2, 20 tunnur, er taka 16 potta, í lögum eins og ölanker, með þykkum stöfum og járnþentar,
tjargaðar að innan og fylltar haframylsnu.

3, 150 algengar flöskur, með tappa í og „kantsjuk“-loki þar yfir.

Í hverju hylki er blað; er þar á frakknesku, dönsku og fleiri málum skýrt frá tilgangi blaðs-
ins og skorað á menn, að koma því til yfirvaldanna. Blaðið er í lokaðri glerpípu og þannig vafið sam-
an, að sjá má nokkuð af því, sem á það er prentað. — — —

anna í samþykkt sjóðsins um reikningsskil sje nákvæmlega gætt og að send sjeu landshöfðingja árlega eptirrit af reikningum hans, svo ber og að skýra landshöfðingja frá sjerhverri breytingu er kynni að verða gjörð á samþykkt sjóðsins, og frá því, ef skipti verða á stofnendum sjóðsins, samkvæmt 2. og 3. gr. samþykktarinnar. **61** 25. maí.

Þetta er hinni heiðruðu stjórnarnefnd hjermeð tilkynnt til þóknanlegrar leiðbeiningar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um auglýsing vogreka. — Í þóknanlegu brjefi 17. febrúar þ. á. hafið þjer, herra amtmaður, skýrt frá, að menn úr Ólafsfirði hafi haustið 1884 fundið bát á sjó úti og bjargað honum að landi, og að bátur þessi hafi verið virtur á 12 kr., en að finnendur hafi heimtað 7 kr. fyrir að róa hann í land. Þó að fara beri með vogrek þetta eptir 25. gr. skipsstrandalaganna 14. janúar 1876 og þá ennfremur að auglýsa það eptir 22. gr. þeirra prisvar sinnum í frjettablaði því, þar sem birta skal opinberar auglýsingar, þá hafið þjer borið það upp, hvort ekki megi sleppa að auglýsa þetta lítillfjörlega vogrek á þenna hátt, þarsem andvirði þess að frádregnum björgunarlaunum og öðrum útgjöldum ekki hrökkvi fyrir auglýsingarkostnaði, og borga nettoandvirði vogreksins beinlínis í landssjóð. **62** 26. maí.

Útaf þessu vil jeg tjá yður, herra amtmaður, yður til leiðbeiningar og til frekari ráðstöfunar, að jeg fellst á, að í tilfelli því, sem hjer er um að ræða, sje farið að á þann hátt, sem þjer hafið lagt til, en þarsem þjer ennfremur hafið mælt fram með því að framvegis megi fylgja sömu reglum við auglýsing vogreka, er finnast á sjó úti sem um vogrek, er reka á land upp, þannig að þau því aðeins verði auglýst í frjettablöðum að þau sjeu meira virði en 30 kr., en ella í yfirdóminum nema þau sjeu minna virði en 10 kr., og þá sjeu þau alls ekki auglýst, þá er jeg því að vísu samdóma, að fara skuli með auglýsingu vogreka, er finnast á sjó úti, á sama hátt sem með auglýsingu vogreka sem reka á land upp, en þaraf leiðir, að öll vogrek er finnast á hafi úti og heyra undir 1. gr. í opnu brjefi 4. maí 1778, ber að auglýsa á þann hátt, sem 22. gr. skipstrandalaganna mælir fyrir, en vogrek, sem heyra undir 2. og 3. gr. í tjeðu opnu brjefi, á þann hátt sem segir í opnu brjefi 2. apríl 1853, 2. gr.; þó er að minni ætlan ekkert á móti því, að þegar vogrek, sem annars ætti að auglýsa eptir 22. gr. skipstrandalaganna, er svo lítils virði að nettoandvirði þess hrökkur ekki fyrir auglýsingarkostnaði, þá megi sleppa að auglýsa það, og virðist í því efni mega hafa hliðsjón af ákvörðuninni í opnu brjefi 2. apríl 1853 um að vogrek, sem ekki eru 10 kr., virði þurfi ekki að auglýsa.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um borgun handa fulltrúa stjórnarinnar á aukaalþingi 1886. — Samkvæmt allraþegnlegastri tillögu ráðgjafans hefur hans hátign konunginum 25. þ. m. þóknast að fallast á, að gjöldin til fulltrúa stjórnarinnar á aukaalþingi 1886 skuli ákveðin 1000 kr. **63** 27. maí.

Þetta er eigi látið hjálða þjónustusamlega að tilkynna yður, herra landshöfðingji, til þóknanlegrar leiðbeiningar og til þess að þjer birtið það í B-deild Stjórnartíðindanna,